

## KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 25 Marca v. s. 1832 Roku.

## WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 14 marca.

Przez najwyższy rozkaz dzienny d. 8 marca: półkownik inżynierów *Bowmer*, przeznaczony do sprawowania obowiązków naczelnika korpusu inżynierów Oddzielnego Korpusu Kaukaskiego. (J. d. S. P.)

Przez najwyższy rozkaz dzienny 10 marca, Generał-Komisarz Wojenny Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEJ MOŚCI, Generał-Major *Linden* 1831, stosownie do swej prośby, dla zupełnie zrujnowanego zdrowia, uwolniony na urlop do wy leczenia się z choroby. Dowódzca Gwardyi półku Siemionowskiego, Generał-Adjutant JEHO CESARSKIEJ MOŚCI, Generał-Major *Szipow 1831*, przeznaczony Generał-Komisarzem Wojskowym Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEJ MOŚCI, z pozostaniem na dawniejszym obowiązku. Dowódzca Grenadyerskiego półku Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego, Generał-Major *Rehbinder 3ci*, przeznaczony Dowodzącym Siemionowskim półkiem Gwardyi. Dowódzca 3ciej brygady 14tej dywizyi piechoty, Generał-Major *Nikotajew 1831*, Dowodzącą półku Grenadyerskiego Najjaśniejszego Króla Jmci Pruskiego.

Przez Najwyższy dyplomata z dnia 1go marca, najtąskawiej mianowany kawalerem orderu S. Włodzimierza 2go stopnia, Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny JEHO CESARSKIEJ MOŚCI przy Najjaśniejszym Królu Duńskim, Radca Tajny, Baron *Nicolai*. (R. I.)

CESARZ JEHO MOŚĆ i CESARZOWA JEJ MOŚĆ, przyjąwszy z zadowoleniem złożone NAJJAŚNIEJSZYM PAŃSTWU przez Ministra Narodowego Oświecenia przekłady Historii starożytnej Grecyi Goldsmitta i dzieł Hezyoda, najtąskawiej udanowali tłumacza, radcę kollegialnego *Ogińskiego*, kosztownymi pierścieniami brylantowymi. (P. P.)

Tutejszy Xiegarz *Brieff* miał szczęście ofiarować N. PAŃU wydane swoim kosztem dzieło: *Mittheilungen über die Cholera-Epidemie in St. Petersburg*, za co obdarzony został drogim brylantowym pierścieniem.

Natężone zostały areszta na 211 d. w Wileńskiej gubernii Tadeusza *Matuszewicza*, z powodu, iż syn jego Wincenty należał do Polskiego buntu; na 44 d. w Wołyńskiej gubernii Hieronima *Brzostowskiego*, z powodu udziału synów jego Wilhelma i Józefa w tymże buncie, na ułokowany na majątku Hr. Worcela w gub. Wołyńskiej kapitał Antoniego *Gozdowskiego*, z powodu jego oddalenia się z kraju; na 261 d. w powiecie Włodzimierskim Hr. Wincentego *Gurowskiego*, i na 267 d. w tymże powiecie Ludwika *Iwanickiego*, z powodu wyścia obu do Austrii.

Departament zagranicznego handlu, z rozkazu P. Ministra Skarbu, obwieszcza kupcom, iż sukna szczególnego wyrobu i wełniane ze lnem zmieszane, fabrykate przywożące się z granicy i używane do nabijania perkalów za pomocą cylindrowych machin, opłacać będą cła po 1 r. sr. od funta, stosownie do spisu 26 marca 1830 r. gdzie jest mowa o flaneli, falbanach i t. d. Wełniane zaś materye, półmerynosami zwane, szerokie na dwa arszyny, mają płacić cło postanowione w Taryfie na merynosy.

Tutejsze towarzystwo przedsiębiorców żeglugi parowej, odbyło swe posiedzenie 6 h. m. — Generał-adjutant Jener.-jazdy *Benkendorff* w następującej mowie złożył zgromadzonym członkom

obraz działań kompanii, i podróży na jego korzyść w biegu 1831 roku. „Zgromadzenie ogólne członków towarzystwa, stosownie do 28 § naszej ustawy powinno było przypść w upłynionym miesiącu lutym; lecz spóźnione nieco wygotowanie rachunku kosztów budowy parowych statków, któryśmy teraz otrzymali, stało się powodem tą razą do odroczenia go na dni kilka.”

„Pomimo trudności, jakich każde nowe przedsięwzięcie doświadczając nieodzownie musi, nasze, już z pierwszego roku istnienia swego mogłoby bez wątpienia widzieć swe zamiary świetnym uwieńczone skutkiem, gdyby mu nie stanęły na zawadzie wypadki, których żadna ludzka roztropność przewidzieć nie była w stanie.”

„Zjawienie się w tutejszej stolicy ostatniego lata cholery, i wprowadzenie kordonowych kwarrantan, wielce się przyłożyły do umniejszenia liczby zamierzonych wypraw, które statki nasze wykonać były powinny; tak dalece, iż, zamiast 40 oznaczonych podróży, w przeciągu całej żeglugi, uskuteczniono ich nie więcej jak 16; 14 przez *Nikołaja I*, i 2 przez *Alexandrę*. W tak nieprzyjających okolicznościach, gdyśmy już byli przygotowani do poniesienia strat znacznych w tym pierwszym roku, z tym żywszą przyjemnością składamy, wam Mościpanowie, w dniu dzisiejszym rachunek 1831 roku, z którego uyrzycie, iż kompanija, nie tylko żadney nie poniosła straty, lecz zostało jej czystego zysku 68,827 rubli 21 k. — Podobny wypadek, otrzymany mimo wszelkie przeszkody, jasno pokazuje korzyści, których spodziewać się będziemy mogli, gdy przedsięwzięcie nasze, wolne od zawał, pójdzie należyty trybem — Skąd inąd, rozdział zysków nie stanowi tu bynajmniej głównego przedmiotu; to, co nierównie więcej zasługuje na naszą uwagę, jest rozległy użytek, który Państwo w ogólności, a szczególnie handel odnieść niezawodnie musi przez ustanowienie rychełey z krajami obcemi kommuikacyi. Nade wszystko zaś, Najwyższy opiece od samego początku zawiązania się kompanii najtąskawiej użyzionej, którą i dotąd nie przestaje zaszczycać jej nasz wspaniałomyślny Monarcha, winna kompanija środki, za pomocą których znajduje się w stanie osiągnąć cel pomieniony.”

„Podług szczegółowych rachunków, które mam honor składać, kompanija uyrzy, iż czysty jej zysk z roku 1831 wynosi, jak powiedzieliśmy, sumę 68,827 rubli i 21 kop., licząc tu i zaopatrzenie się w potrzebny zapas węgla ziemnego, wartości 33,997 rubli 36 kop. — Pozostałość kassy nie jest dość znaczna abyśmy, mieli przystąpić do jej rozdziału; postanowiliśmy raczej załączyć ją do rachunku zysków i strat w całości przychodu, który okażemy w przyszłym sprawozdaniu.”

„Doświadczenie dało nam uczuć potrzebę niektórych odmian w wewnętrznym rozporządzeniu statków, co do wygody podróżujących; nadto, osadziliśmy za przyzwolitą wprowadzić na każdym z nich utrzymywanie listy, w której mają być zapisywane uwagi osób podróżujących, i pisma takowe będą podawane komitetom po każdej odbytej podróży.”

„Mając szczególnie na celu przyniesienie dla publiczności, ile tylko można, ułatwień, i gdy przytem pomyślny kierunek przedsięwzięcia dał nam sposobność zmniejszenia na rok bieżący ceny żeglugi, miejsca pierwsze od 24 dukatów hollenderskich odtąd będą niższe do 250 rubli ass. ceny zaś innych zmniejszone w tymże samym stosunku.”



„Poczytujemy za obowiązek oddać tu sprawiedliwość niezmordowanej gorliwości, jakiej w widokach kompanii dał dowody Rossyjski konsul *Schlözer*, który ją w komitecie Lubeckim przedstawia.”

„Pozostaje nam tylko jedno życzenie, aby Opatrzność raczyła od nas oddalić te zawady, któreśmy w upłynionym roku napotkali; a w ten czas będziemy mogli pochlebiać sobie, iż przedsięwzięcie nasze, rozwijając się stopniami, coraz większy przyniesie krajowi użytek, i poweźmiemy słodkie przekonanie, żeśmy się tym sposobem przyłożyli do pomyślności naszej ukochanej oyczyzny.” (T. P.)

Warszawa dnia 26 marca.

z Bożej Dopomagającej Łaski  
M Y, N I K O Ł A Y P I E R W S Z Y,  
CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYI,  
KRÓL POLSKI etc. etc.

Manifestem Naszym pod dniem 25 Stycznia roku zeszłego wydanym, ogłosiwszy wszystkim wiernym poddanym Naszym o wkroczeniu wojsk Naszych do Królestwa Polskiego, chwilowo przez buntowników od władzy prawej oderwanego, My zarazem oznajmiłszy im i o przedsięwzięciu Naszém ustalenia na przyszłość losu tego kraju na zasadach trwałych, odpowiednich potrzebom i dobru całego Naszego Cesarstwa. Dziś, gdy mocą oręża położony został koniec wichrzącym Królestwo Polskie zaburzeniom, a naród wciągnięty przez złe myślących w przestępstwo, przywrócony został do swoich obowiązków i spokojności, osądziłszy za rzecz pożyteczną doprowadzić do skutku Nasze przedsięwzięcie, ażeby ustanowieniem stałego i nienaruszonego porządku, obwarować na zawsze od nowych szkodliwych zamachów, tę spokojność i nierozzerwane połączenie dwóch narodów, przez Najwyższą Opatrzność troskliwości Naszej powierzonych.

Królestwo Polskie zwyciężkim orężem Rosyji w roku jeszcze 1815 zdobyte, otrzymało wówczas od Wspólnałości Najjaśniejszego Poprzednika Naszego, w Bogu spoczywającego Cesarza ALEXANDRA, nie tylko powrócenie bytu narodowego, lecz i osobne prawa, skreślone w Ustawie Konstytucyjnej. Przepisy te nie mogły zaspokoić odwiecznych nieprzyjaciół wszelkiego porządku i prawej władzy. Oni, trwając w przestępnych swych zamiarach, nie przestawali marzyć o rozdzieleniu narodów Berlu Naszemu podwładnych, i zuchwale poważyli się użyć na złe dobrodziejstw Wskrzesiciela ich Oyczyzny, obracając na obalenie wielkiego dzieła Jego, nadane im prawa i swobody, któremi byli obdarzeni, jedynie z potężnej Jego woli. Rozlew krwi był skutkiem takowych zamiarów; spokojność i szczęśliwość, których stoczył Królestwo Polskie w najwyższym dotąd w tym kraju nieznanym stopniu używało, znikły pośród wojny domowej i powszechnego spustoszenia. Wszystkie te klęski już minęły; Królestwo Polskie nanowu Berlu Naszemu przywrócone, odzyska spokojność i zakwitnie wśród ustalonego w niem pokoju, pod opieką czuwającego Rządu. Z tém wszystkiém, My w Oycowskiej Naszej troskliwości o dobro wiernych Naszych poddanych, za najświętszy poczytujemy Sobie obowiązek, zapobiedz wcześniej wszelkiemi od Nas zależącemi środkami, powróceniu na przyszłość podobnych nieszczęść, jakie się wydarzyły, przez pozabawienie złe myślących tych sposobów, któremi oni, jak się dziś okazało, potrafili zaburzyć spokojność powszechną. Niemniej przy tém pragnąc, aby poddani Nasi Królestwa Polskiego, nie przestawali używać wszystkich pomyślności, jakie są potrzebne do uszczęśliwienia każdego z nich osobna i dla ogólnego dobra całego kraju; aby bezpieczeństwo osobiste i własność każdego, wolność sumnienia i wszelkie miejscowe prawa i swobody, były, bez żadnego onych naruszenia, zachowane; aby Królestwo Polskie, mając osobny Rząd, potrzebom jego odpowiedni, nie przestawało być

nieoddzielną częścią Cesarstwa Naszego; aby nakoniec mieszkańcy tego kraju składali odtąd z Rossyanami zjednoczony zgodnemi braterskiemi uczuciami naród; My, stosownie do tych zasad, przepisaliliśmy i postanowiliśmy przez osobny w dniu dzisiejszym nadany Statut Organiczny, wprowadzić w Nasze Królestwo Polskie nowy kształt i porządek Rządu.

Dan w *Sankt-Petersburgu* czternastego dnia Lutego, roku od Narodzenia Pańskiego tysiąc ośmset trzydziestego drugiego, panowania zaś Naszego siódmego.

(podpisano) MIKOŁAJ.

przez CESARZA I KRÓLA.  
Minister Sekretarz Stanu  
(podpisano) Stefan Hr. *Grabowski*.

z Bożej Dopomagającej Łaski,  
M Y, N I K O Ł A Y P I E R W S Z Y,  
CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYI,  
KRÓL POLSKI etc. etc.

Przy ciągłém i usilnóm staraniu naszém o dobro Narodów, przez Najwyższą Opatrzność Berlu Naszemu powierzonych, My ze szczególną uwagą roztrząsaliśmy zasady przyszłej Organizacji Królestwa Polskiego, i mając na względzie prawdziwe korzyści i stan tego kraju, oraz miejscowe potrzeby i zwyczaje mieszkańców, przy niezbędnej potrzebie ustalenia ich spokojności i dobrego bytu przez ściślejsze i niezachwiane połączenie z Państwem Rossyjskiém, przepisaliliśmy i Najłaskawiej nadajemy Królestwu Polskiemu następnę zasadniczę Prawa:

#### I. PRZEPISY OGOLNE.

Artykuł 1. Królestwo Polskie, przyłączone na zawsze do Państwa Rossyjskiego, stanowi nierozdzielny część tego Państwa. Ono będzie miało osobny do potrzeb miejscowych zastosowany Rząd, niemniej swoje własne Kodexa, Cywilny i Kryminalny; i wszystkie dotychczas istniejące po miastach i w gminach wiejskich, nadane im prawa i ustawy, pozostają na dawniejszych swoich zasadach i w dawnej mocy.

Art. 2. Korona Królestwa Polskiego jest dziedziczną w Osobie Naszej i Naszych Potomków, Następców i Sukcesorów, stosownie do porządku dla następstwa Tronu Cesarstwa Wszech Rossyji przepisanego.

Art. 3. Koronacja Cesarzów Wszech Rosyji Królów Polskich, zawiera się w jednym i tymże samym obrzędzie świętym, który będzie się odbywać w Mieście Stołeczném *Moskwie* w obecności Deputatów Królestwa Polskiego, wzywanych do uczestnictwa w takowej uroczystości, razem z Deputatami innych części Cesarstwa.

Art. 4. W przypadkach, w których, wedle istniejących dopiero lub na przyszłość wydać się mających przepisów, będzie ustanowiona w Rosyji Regencya, Władza Regenta, lub Regentki Państwa, rozciąga się i na Królestwo Polskie.

Art. 5. Wolność wyznania Religijnego gwarantuje się w zupełnej mocy, każdemu w szczególności zostawuje się, pod protekcją Rządu, wolność sprawowania religijnych obyczajów publicznie i bez żadnej przeszkody, a różnica w nauce i rozumowaniu wyznań Chrześcijańskich, nie może być powodem do wyłączenia kogokolwiek od praw i przywilejów wszystkim mieszkańcom nadanych. Osoby Duchowne wszelkich wyznań, zostają w równym stopniu pod protekcją i dozorem Władz przez prawa ustanowionych. Wreszcie, Religia Rzymsko-Katolicka, jako przez największą część poddanych Naszych Królestwa Polskiego wyznawana, będzie zawsze szczególnym przedmiotem opieki i protekcji Rządu.

Art. 6. Fundusze posiadane przez Duchowieństwo Rzymsko-Katolickie i Grecko-Unickie, uznają się za własność ogólną, nietykalną hierarchii kościelnej każdego z tych wyznań.

Art. 7. Opieka praw rozciąga się jednostajnie na wszystkich mieszkańców Królestwa, bez żadnej różnicy stanu lub znaczenia. Każdy, przez osobiste zasługi i talenta, może dostąpić w kraju



porządkiem w prawie przepisany, wszystkich urzędów i godności.

Art. 8. Wolność osobista każdego zapewnia się i ochrania mocą istniejących praw. Nikt nie może być aresztowany, lub oddany pod sąd, jak tylko w przypadkach prawem przepisanych, ze ściśłem zachowaniem porządku w tym celu ustanowionego. Każdy z aresztowanych będzie zawiadomiony przez pismo o powodach zatrzymania go.

Art. 9. Każdy z aresztowanych, nie daley, jak w przeciągu pierwszych trzech dni swojego zatrzymania powinien być stawiony przed Władzą Sądowniczą, końcem wybadania go lub osądzenia według porządku przepisanego. Jeśli przy takowem pierwszym śledztwie uznany będzie za niewinnego, odzyskuje natychmiast wolność; równie uwalnia się zpod strażi i ten, kto w przypadkach prawem przepisanych, złoży za siebie dostateczną rękojmię.

Art. 10. Porządek postępowania śledczego i sądowniczego nad Najwyższymi Urzędnikami Królestwa, jako też osobami obwinionemi w wykroczeniach Stanu, będzie przepisany osobnem prawem, na fundamentach zgodnych z istniejącymi w tym celu ustawami w innych częściach Imperyum Naszego.

Art. 11. Prawo wszelkiej własności osób pojedynczych i stowarzyszonych, tak na powierzchni, jak wewnątrz ziemi znajdujące się, uznaje się za święte i nietykalne, a to stosownie do ustaw istniejących. Każdy poddany Królestwa Polskiego ma zupełną wolność przesiedlenia się i przeniesienia swej własności, dokądkolwiek zechce, z zachowaniem tylko właściwych w tym względzie przepisów.

Art. 12. Kara konfiskaty majątku, stanowi się jedynie za wykroczenia stanu pierwszego rzędu, jak to będzie w szczególności oznaczono w osobnych przepisach.

Art. 13. Ogłaszanie myśli za pośrednictwem druku, ulegnie takiemu tylko ograniczeniu, jakie uznaniem będzie za nieodbicie potrzebne do zapewnienia winnego uszanowania dla Religii, nietykalności Władzy Najwyższej, nieskazitelnosci obyczajów i osobistego honoru każdego. W tym celu będą przepisane osobne prawidła, oparte na zasadach, które służyły podstawą do przepisów istniejących dziś w tej mierze w innych częściach Państwa Naszego.

Art. 14. Królestwo Polskie będzie miało w stosunku przyzwoitym uczestnictwo w ogólnych wydatkach na załatwienie potrzeb Imperyum. Część podatków i dalszych poborów na ten cel od niego przynależnych, będzie oznaczona z najsłabszą proporcjonalnością przez osobne Postanowienie.

Art. 15. Wszystkie podatki i inne pobory, które exystowały w Królestwie Polskiem do miesiąca Listopada 1830 roku, będą pobierane i na przyszłość trybem dawniejszym dopóty, dopóki rodzaj i ilość tych podatków nie zostaną przejrane i ustanowione w inny sposób, końcem porównania i ulżenia, ile można będzie, tych ogólnych na potrzeby krajowe powinności.

Art. 16. Skarb Królestwa Polskiego, równie, jak i inne gałęzie Rządu, mają być zawiadywane oddzielnie od zarządów innych części Imperyum.

Art. 17. Dług Krajowy Królestwa Polskiego przez Nas uznany, będzie jak przed tem gwarantowany rękojmią Rządu i uiszczany z dochodów Królestwa.

Art. 18. Bank Królestwa Polskiego i exystujące po dziś dzień Kredytowe dla majątków nieruchomych ustawy, będą zostawały, jak i dawniej, pod opieką Rządu.

Art. 19. Porządek stosunków handlowych między Cesarstwem Rossyjskiem i Królestwem Polskiem, będzie zawsze ustanawiany zgodnie ze wzajemnymi widokami Prowincyi połączonych ogólnem krajowem dobrem, lecz mających osobne zarządy.

Art. 20. Wojsko nasze w Imperyum i Królestwie składa jedną całość bez rozróżnienia wojsk Rossyjskich i Polskich. My zostawimy Sobie na przyszłość oznaczenie przez osobną ustawę, w jakiej proporcji i na jakim fundamencie Królestwo Polskie będzie miało uczestnictwo w ogólnym składzie tego Naszego wojska. Liczba wojska mającego składać straż wewnętrzną Królestwa, będzie również przepisana osobną Ustawą.

Art. 21. Ci z poddanych Naszych Imperyum Rossyjskiego, którzy osiadłszy w Królestwie Polskiem, posiadają już lub na przyszłość posiadać będą w tym kraju własność nieruchomą, będą używać wszystkich praw krajowcom właściwych, tak równie, jak i poddani Nasi Królestwa Polskiego zamieszkali i mający nieruchomość w innych prowincjach Cesarstwa. My zostawimy Sobie na przyszłość udzielanie Naturalizacyi w Królestwie Polskiem i innym osobom, chociażby jeszcze w granicach onego nie osiadłymi, tak Rossyanom, jako też cudzoziemcom. Poddani nasi Cesarstwa Rossyjskiego, mający czasowe zamieszkanie w Królestwie Polskiem, niemniej i poddani Nasi Królestwa Polskiego zamieszkali w innych częściach Imperyum, podlegają prawom tego kraju, w którym przebywają.

## II. O GŁÓWNYM I MIEJSCOWYM ZARZĄDZIE.

Art. 22. Główny Zarząd Królestwa Polskiego wchodzi się na Radę Administracyjną, mającą rządzić w Imieniu Naszém, pod prezydencją Namiestnika Królewskiego.

Art. 23. Rada Administracyjna składa się z Namiestnika Królestwa, Głównych Dyrektorów w Kommissyach prezydujących, między którymi dzieją się interessa zarządu; Kontrollera Jeneralnego prezydującego w Najwyższej Izbie Obrachunkowej, i innych członków, których My będziemy przeznaczali przez osobne Nasze rozkazy.

Art. 24. Członkowie Rady Administracyjnej ze wszelką swobodą wynurzają w niej swe zdania, i każdy z nich ma prawo domagania się, aby opinia jego była wpisana w protokół posiedzeń. Interessa rozstrzygają się większością głosów; w przypadkach zaś równości tych ostatnich, głos Namiestnika Królestwa stanowi przewagę.

Art. 25. Gdyby większa część Członków nie była zgodną z opinią Namiestnika Królestwa, a ten ze swojej strony uważał, że projekt ich ma w sobie ważne niedogodności, wówczas mocen będzie wstrzymać wykonanie postanowienia Członków i niezwłocznie ma o tem przedstawić na nasze rozważenie dołączając kopią z protokołu posiedzeń Rady.

Art. 26. Stosownie do osobnych przepisów, jakie w tej mierze wydanemi zostaną, Rada Administracyjna obiera i przedstawia Nam przez Namiestnika Królestwa Kandydatów na wakujące miejsca Arcybiskupów, Biskupów, Głównych Dyrektorów, Radców Stanu, Członków Izby Sądu Najwyższego i innych Urzędników, których przeznaczenie do Attrybucyi Administracyjnej i Sądowej od Nas zależy. — Listy takowe Kandydatów będą rozważane i porównywane z innemi wiadomościami przy nominowaniu na wakujące miejsca przedstawianych Nam przez Radę Administracyjną, lub innych godnych zaufania Naszego osób, tak z mieszkańców Królestwa Polskiego, jako też i drugich prowincyi Cesarstwa.

Art. 27. W przypadku śmierci, obłótny choroby lub nieobecności Namiestnika Królestwa, albowi też innej prawnej przeszkody do sprawowania urzędu, Władza Namiestnika przechodzi czasowie na starszego z członków Rady Administracyjnej, który ją będzie piastował dopóty, dopóki nie zostanie ogłoszoną w tej mierze dalsza Nasza wola.

Art. 28. Dla interessów w następnym 29 artykule oznaczonych, na które Władza Rady Administracyjnej wpływu mieć nie będzie, stanowią w Królestwie Polskiem Radę Stanu, pod prezydencją także Namiestnika Królestwa. W ta-



kowey Radzie będą zasiadać: ód Główni Dyrektorowie i Kontroller Jeneralny, jako Członkowie oney z mieysc swoich; 2re Urzędnicy zaszczytzeni godnością Radców Stanu i inni, wzywani przez Nas do stałego lub czasowego zasiadania w Radzie Stanu. W przypadku nieobecności Namiestnika, przyduje w Radzie Stanu jeden z Członków osobno do piastowania tego urzędu w podobnych zdarzeniach przez Nas upoważniony.

Art. 29. Do obowiązków Rady Stanu Królestwa Polskiego należą:

1. Przeglądanie i układanie projektów do nowych praw i ustaw zmierzających do ogólnego zarządu Królestwa.

2. Rozwiązywanie sporów i kwesty wyнікаjących między Władzami Administracyjnemi i Sądowemi w przedmiotach zakresów ich Władzy.

3. Roztrząsanie przedstawień i prośb zgro-madzeń Stanów Prowincjonalnych i Rad Wojewódzkich względem potrzeb i dobra kraju, oraz rezolwowanie pomienionych przedstawień i prośb.

4. Przejrzanie rocznego budżetu o dochodach i wydatkach Królestwa przez Radę Administracyjną ułożoną, oraz doniesień Kontrollera Jeneralnego względem rewizyi rachunków różnych gałęzi zarządu.

5. Rozpatrzenie raportów Głównych Naczelników rozmaitych gałęzi Administracyjnych o ich czynnościach w interessach im powierzonych.

6. Stanowienie wyroków o oddanie pod Sąd za przestępstwa z urzędu tych Urzędników, którzy bezpośrednio przez Nas lub w Imieniu Naszém nominowani będą.

Art. 30. Wszystkie wyżej w Artykułach 24 i 25 zawarte przepisy, o porządku posiedzeń i wykonaniu postanowień Rady Administracyjney, rozciągają się w całej swojej mocy i na czynności Rady Stanu Królestwa Polskiego.

Art. 31. Interesta ściągające się do Prawodawstwa i inne projekta wielkiej wagi, które się nam zdawać będą wymagającymi poprzedniego i starannego skombinowania z istniejącymi w innych częściach Imperyum ustawami i ogólném onego dobrem, oraz budżet roczny składany Nam przez Radę Stanu Królestwa Polskiego, dla ostatecznego przejrzenia i potwierdzenia, będą przechodzić przez Radę Stanu Cesarstwa Rosyjskiego. Na ten koniec ustanawia się w niej osobny Departament pod nazwiskiem: *Departamentu interessów Królestwa Polskiego*; w Departamencie tym będą zasiadać nominowani przez Nas Członkowie z poddanych Naszych Cesarstwa i Królestwa.

Art. 32. Zostający przy osobie Naszey Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego, przedstawia Nam interesta, które odbierać będzie przez Namiestnika od Rady Administracyjney i Rady Stanu, on także ogłasza Namiestnikowi Królestwa, rozkazy Nasze Cesarско-Królewskie.

Art. 33. Wszystkie sankcyonowane przez Nas prawa, rozkazy i ustawy ściągające się do Królestwa Polskiego, będą kontrasygnowane przez Naszego Ministra Sekretarza Stanu tegoż Królestwa i mają być umieszczane w Dzienniku Praw.

Art. 34. Wszystkie interesta Administracyjne i Sądowe w Królestwie Polskiem, będą się odbywać w języku Polskim.

Art. 35. Interesta Administracyjne poruczają się Komisssyom Rządowym, które będą zostawały pod prezydencją Dyrektorów Głównych. Komisssy takowych przeznacza się trzy:

1. Komisssya Spraw Wewnętrznych i interessów Duchownych, oraz Oświecenia Narodowego.

2. Komisssya Sprawiedliwości.

3. Komisssya Przychodów i Skarbu.

Art. 36. Prócz takowych Komisssy ustanawia się Izba Naywyższa Obrachunkowa, dla ogólnej rewizyi rachunków z dochodów i wydatków Królestwa, w której przyduje Jeneralny Kontroller.

Art. 37. Interesta, których rozstrzygnięcie przechodzi zakres władzy Dyrektorów Głównych i Komisssy, przenoszą się do Rady Administra-

cyoney; te zaś, których rozwiązanie nie należy od władzy nadanej Radzie i Namiestnikowi Królestwa, mają być przedstawiane Nam przez Ministra Sekretarza Stanu.

Art. 38. Dyrektorowie Główni, Jeneralny Kontroller, Członkowie Rady Administracyjney i Rady Stanu Królestwa, oraz Komisssy Rządowych, są odpowiedzialni za każde uchybienie przeciwko prawom, rozkazom Naszym i ustawom. Skoro wykroczenia ich zostaną porządkiem przepisany wykryte i dowiedzione przez Radę Stanu Królestwa, Rada ta niezwłocznie przedstawi o tém na Naszą rozagę, upraszając o decyzją Naszą względem oddania winnych pod sąd.

Art. 39. Terazniejszy podział Królestwa na Województwa, Obwody, Powiaty, mieyskie i wiejskie Okręgi (gminy), pozostaje na dawniejszych zasadach, i każda z tych części zachowuje się w dawniejszych swoich granicach, do zmian, jakie dla ogólnego dobra Królestwa mogą być w czasie przyszłym uznane za potrzebne.

Art. 40. W każdym Województwie ustanawia się Komisssya Wojewódzka; ona składa się z Prezesa i Komisarzy, obowiązanych spełnić rozkazy Głównych Komisssy Rządowych, według przepisane go na to przez osobną ustawę porządku.

Art. 41. Zarząd miast porucza się Zwierzchności przez zgromadzenia mieyskie obieranej, a w Okręgach wiejskich (Gminach) Wóytom. W Miastach Burmistrze, zaś w Gminach wiejskich Wóyci, obowiązani są czuwać nad spełnieniem rozkazow Rządu. (d. c. n.)

W dniu wczorayszym zgromadzili się na pokojach Zamkowych u JO. Xięcia Feldmarszałka, Jenerał Gubernatora Królestwa Polskiego, Członkowie Rządu Tymczasowego, wyżsi Urzędnicy do składu Komisssy Rządowych należący, przybyli z Województw Prezesi Komisssy Wojewódzkich, Prezesi Sądów Kryminalnych i Trybunałów Cywilnych, znakomici z Województw Obywatele, oraz wielu Urzędników, ażeby, stosownie do otrzymanego wezwania, być obecnymi uroczystemu ogłoszeniu Manifestu N. CESARZA i KRÓLA Jmci (powyżej umieszczonego).

JO. Xięzę Feldmarszałek zabrał głos w języku Rosyjskim, którego przez Radę Stanu Tymowskiego, pełniącego obowiązki Sekretarza Jeneralnego Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego, w Polskiem tłumaczeniu odczytanym został jak następuje:

*Nayjaśniejszy NIKOŁAJ I. Cesarz Wszech Rosyji, Król Polski, Nasz Naymilszyszy Monarcha, w statey troskliwości Swojej, o dobro ludów, które Boska Opatrzność pieczy Jego powierzyła, zwrócił szerególniey uwagę swoją łaskawą na smutne położenie kraju tego, którego niewyrachowane poniósł kłeski w skutku nie-szczęsnego rokoszu, wznieconego przez buntowników, którzy wszystkie swe przysięgi złamali, nie pomnąc na dług wdzięczności, jaki na nich wkładały dobrodzieystwa zlane na Królestwo Polskie, przez Wskrziesiciela imienia Polskiego, błogostawionej pamięci Cesarza ALEXANDRA.*

*Od chwili wzięcia Warszawy, Pan Nasz Milszyszy ustanowił Tymczasowy Rząd, który po dziś dzień zawiadywał sprawami Królestwa, a wkrótce potem w Manifestie swym z daty 20 października 1831 roku, JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKA MOŚĆ raczył udzielić zupełne przebaczenie tym wszystkim, którzy wciągnięci byli w zbrodnicze przedsięwzięcie przez istotnych rokoszu sprawców.*

*Kiedy dziś sprawy krajowe do pożądanego biegu przywrócone zostały, Nayjaśniejszy CESARZ i KRÓL Jmci, rozciągając życzliwą pieczołowitość swoją na obłąkanych swych poddanych, raczył nadać Królestwu Polskiemu nowy Statut Organiczny i zarząd więcej zastosowany do prawdziwych potrzeb i do właściwego dobra ludu.*

*JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKA MOŚĆ raczył oraz mianować mnie Namiestnikiem swym w Królestwie.*



Wilno dnia 25 Marca v. s. 1852 roku.

Was wszystkich, Panowie, którzy tu zgromadzeni jesteście, wzywam, abyście użyczyli mi szczerą waszą pomoc z zupełną wiernością ku prawemu Tronowi, dla dopięcia szlachetnego i zbawiennego celu, jaki zamierza sobie Pan Nasz Najmiłościwszy, tklivy wszystkich swych poddanych Oyciec, to jest wzniesienia Królestwa Polskiego do tego wysokiego stopnia wewnętrznej pomysłności, nieznaney przedtém, a którey szybkie rozwinięcie w czasie ostatnich lat piętnastu, niespodziewanym dla was samych było podziwieniem przedmiotem.

Początek Manifest J. C. K. Mości za rozkazem JO. Xięcia Feldmarszałka, przeczytany został w języku Rosyjskim przez Rzeczywistego Radcę Stanu *Samburskiego*, pełniącego obowiązki Dyrektora Kancellaryi JO. Xięcia Feldmarszałka, a w języku Polskim przez Radcę Stanu *Tymowskiego*.

Następnie JO. Xiążę Feldmarszałek, Namiestnik Królewski, pożegnawszy zgromadzonych udał się do Kaplicy Zamkowej na nabożeństwo, w czasie którego w Katedralnym Kościele *S. Jana* odbyło się także w obec Władz krajowych, delegowanych z Województw Obywateli i licznie zebraney publiczności solenne nabożeństwo.— Msza *S. celebrował JW. JX. Biskup Pawłowski* Sufragan i Koadjutor Diecezyi Płockiej, a w czasie tejże *JX. Kanonik Kotowski*, po odczytaniu z amboiny Manifestu wspaniałomyślnego Monarchy, przemówił do zgromadzonych w wyrazach pełnych religijnego uczucia i wymowy, wystawiając słuchaczom łaskawość *N. CESARZA*, Króla Polskiego, przewinięcia w dobroci *Swey* niewyczerpanej przebaczącego, a uszczęśliwieniem kraju *Beriu Swemu* podległego, jedynie zajętego; dowodząc oraz, iż jak Władza Królów od *BOGA* samego pochodzi, tak ludy w wierności ku Monarchom, w uległości Ich rozkazom, wdzięczności niezachwianey za Ich pieczołowitość i dobrodziejstwa, jedynie do trwałego szczęścia dóść mogą.

Zaintonowane przez *JW. Celebransa Te Deum* i zwykłe modły za Najjaśniejszego *PANA* i rodzinę Jego, zakończyło nabożeństwo.

Dnia tegoż odbyło się ostatnie posiedzenie Rządu Tymczasowego, na którym Rząd ten, po odczytaniu Manifestu *J. C. Mości*, oraz nowo nadanego Królestwu Statutu Organicznego wyżej zamieszczonego; przez Namiestnika Królewskiego rozwiązany został. Pierwsze posiedzenie Rady Administracyynej Królestwa, w którym władza ta installowana zostanie, odbędzie się dnia 27 b. m.

— Dnia 27 —

Dnia onegdajszego, z powodu uroczystości ogłoszenia *N. PANA* z d. 14 (26) lutego r. b., tudzież Statutu Organicznego, przepisującego nowy kształt i stały porządek Rządu w Królestwie Polskiem, *JO. Xiążę Namiestnik Królewski* dał świetny obiad w Zamku, na który nayszakomitsze osoby, tak cywilne, jako i wojskowe obecne w stolicy, zaproszonemi zostały, i wśród którego wnoszone były toasty za zdrowie *NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA* i *KRÓLA*, oraz całej *Familii Panującej*.

Dnia wczorajszego wszystkie Władze i dostojne osoby składały powinszowania *JO. Xięciu Namiestnikowi*, dziś zaś wieczorem jest zgromadzenie u *Jego Xiążęcej Mości*. (*G. W.*)

## FRANCYA.

Paryż dnia 9 marca.

Król dał wczoray prywatne posłuchanie *Hrabemu Celles* i *Prezesowi Izby Parów Baronowi Pasquier*.

Wczoray przybył z *Wiednia* goniec z pismami urzędowemi od *Xięcia Metternich* i *Marszałka Maison* do Ministerstwa spraw zagranicznych. Przeszły nocy przybył goniec z *Rzymu* do *Prezesa rady Ministrów*.

Buntownicy w kościele *N. Panny Maryi* zeznali, iż jakiś nieznanomy człowiek wezwał ich, aby weszli na wieżę i podłożyli ogień. Poczém (jak im powiedziano) miało wybuchnąć powstanie. Wszyscy oni są teraz oskarżeni o uczestnictwo w spisku na obalenie rządu. Niektórzy z nich są oraz oskarżeni o zbrodnię podpalenia pewnego publicznego gmachu. Każdy będzie zapewne surowo ukarany.

Zdaje się, iż usiłowano pojednać *Marszałka Clausel* z systematem rządu, i przyrzekano mu pętem poruczyć znowu administracyą *Algieru*, co gdy się dotąd niepowiodło, słychać więc, iż *Jenerał Trezel*, terażniejszy szef gótownego sztabu *Xięcia Rovigo*, będzie następcą tego *Xięcia*. Mówią także, iż *intendent cywilny Pichon* zostanie odwołanym.

List z *Tulonu* pod d. 2 b. m. wyraża: „Przeszły nocy znaleziono w zbrojowni tutejszey człowieka, który trzymał lont zapalony. Straż chciała go schwycić, lecz uciekł, i niedościgniono go. Podwojono więc strażę, i wielka ostrożność panuje. Zamysł zapalenia zbrojowni tutejszey łączą powszechnie z pożarem w *Brest*. W *Lorient* podobnie się zdarzyło. Nie wątpią, iż te zbrodnie pochodzą ze spisku *Karolistów*. Wszystkie warownie opatrzone w żywność na trzy miesiące.”

Do jednego z tutejszych poborców podatków udał się wczoray nieznanomy człowiek i trzymając wymierzony pistolet rzekł: — „W imieniu *Henryka V*, prawego Monarchy mego, przychodzę dla wzięcia przymuszoney pożyczki z kasy *WPana*.” To mówiąc wziął bez ceremonii 300 franków, leżących na stole, ukłonił się nisko poborczy, niemającemu chęci dawać odporu, i zniknął.

Umieszczony w *Dzienniku Constitutionnel* list z *Nawarynu* wyraża: „*Admiral Miaulis* uzbiera wyprawę morską dla przywrócenia dawney czynności wyspie *Idryi*, działając z polecenia kongresu w *Megarze*. *Jenerał Guehenec*, nie pozyskawszy żądanego zadosyć uczynienia, stanął w 1200 wojska z 4 działami przed *Nisi*, poczem wojsko *Kolotroniego* cofnęło się, a *Jenerał* posunął się przed wieś zwaną *Assan-Agd*. Tam znajdowali się ukryci mieszkańcy, i gdyby dowódca *Greków Pudgi Chriot*, bardzo przychylny *Jenerałowi*, nie przestrzęgił go, *Jenerał* byłby zapewne zdradziecko zabity.” (*G. W.*)

— Dnia 12 —

Posłowie *Cesarsko-Austryacki* i *Królewsko-Pruski* złożyli onegdaj hołd uszanowania swego *Królowi Jmci*, który także dał posłuchanie *Hrabemu d'Harcour*.— Wczoray pracował *Monarcha* z *Prezesem Rady Ministrów*.

*Journal des Débats* zaprzecza umieszczone mu w niektórych *Dziennikach* tutejszych doniesieniu, jakoby *Hrabia St. Aulaire*, *Posel nasz w Rzymie*, prosił o uwolnienie od urzędu.

Ministerjum wyprawiło wczoray pewnego oficera sztabowego goncem do *Ankony*.

— Dnia 13 —

Według *Dziennika Messenger des Chambres*, *Hrabia d'Harcour* nie otrzyma urzędu *Posła* naszego przy *Porcie Ottomańskiej* dla tego, iż dawniej, jako członek *Komitetu przyjaciół Greków*, był wysyłany do *Morei*.

— Dnia 14 —

*Posel Angielski* i *Vice-Admiral Villiaumez*, mieli onegdaj posłuchanie u *Króla Jmci*.

*Monarcha* zajmuje się urządzeniem domu swego, i codziennie pracuje kilka godzin z *Baronem Fain*.

Wczoray przybył goniec z *Hagi* do Ministerstwa spraw zagranicznych, z kąd potem wysłano gonca do *Wiednia*. *Posel Hiszpański* wyprawił także gonca do *Madrytu*.

*Syn Prezesa Rady Ministrów* wyjechał wczoray goncem do *Wiednia*.



Wczoraj po przybyciu gońca z Wiednia, zgromadziło się Ciało dyplomatyczne u Prezesa Rady Ministrów. Od kilku dni odbyło się także kilka narad Ciała dyplomatycznego u Posta Pruskiego.

Hrabia *Sebastiani*, zupełnie wyzdrowiawszy, objął już znowu kierunek Ministerstwa spraw zagranicznych.

Posłowie Austriacki, Angielski i Pruski mieli wczoraj naradę u Prezesa Rady Ministrów, w obecności Hrabiego *Sebastiani*. Hrabia *Modene* zastąpił Hrabiego *Pozzo di Borgo*, który dla słabości zdrowia nie mógł być obecnym na tej naradzie. Przedmiotem jej było zajęcie *Ankony* i posłannictwo Hrabiego *Orłow*. (G. W.)

## N I E M C Y.

Hamburg dnia 15 marca.

Gazeta *Börsenhalle* donosi: „Dowiadujemy się ze źródła wiarogodnego, że w skutek postanowienia Wielkich Mocarstw Europejskich, tak Francuzkie, jak i Austriackie woyska, wkrótce mają ustąpić z krajów Papięzkich, a natomiast ma przybyć z Neapolu 6000 Szwajcarów. (G. W.)

## A N G L I A.

Londyn d. 13 marca.

Gazeta *Globe* wyraża: „Dziś wieczorem uczynione będzie w izbie wyższej zapytanie względem *Ankony*. Nie uda się stronnictwu wojny poróżnić Austrii z Francją, a tém mniej Francji z Anglią. Francya oświadczyła Rządowi Austriackiemu, iż jedynym celem wyprawy jej do *Ankony* jest, w porozumieniu z woyskiem Austriackim w *Bononii*, utrzymać spokójność w legacjach i zapewnić mieszkańcom uskuteczenie przyrzeczeń, które dał Oycieciu S., Francya obowiązuje się w tém oświadczeniu do opuszczenia brzegów Włoskich, skoro woysko Austriackie ustąpi z *Bononii*. Oświadczenie to przyjął Xiążę *Mettelnich*, jako dowód szczerości Rządu Francuzkiego i zgodności widoków obu gabinetów. Skutkiem zaś tego będzie, według podobieństwa do prawdy, iż Papięż pójdzie za radą trzech Wielkich Mocarstw, a w tym razie Europa i strony interesowane będą miały powód cieszyć się z wypadku, który tak znacznie polepszy pokój we Włoszech i stan znacznej części ich mieszkańców.”

Gazeta *Courier* pisze w tym samym przedmiocie: „Uznając możność ścisłego porozumienia między Anglią i Francją, ubolewamy słysząc, iż lord *Palmerston* widział potrzebę oświadczyć wielkie swoje nieukontentowanie z postępowania rządu Francuzkiego względem wyprawy do *Ankony*. W znakomitszych towarzystwach mówią, iż lord *Palmerston* wyprawił gońca do Posta naszego w Paryżu z instrukcją, aby natychmiast podał przełożenie przeciw wzmiankowanemu postępowaniu, i żądał zdjęcia trójkolorowego chorągwi z cytadelli Ankońskiej, oraz niezwłocznego odwołania woyska Francuzkiego. To jednak nie jest prawdziwem. Położenia bowiem są przyjacielskie, i nie ma podobieństwa do prawdy, aby ztąd jakie znaczne nieporozumienie wyniknąć miało.”

Dzisiejsza gazeta *Globe* wyraża: „Donoszą nam z *Hogi*, iż Król Jmć Niderlandów skłania się proponować przyzwolenie, okazując się gotowym do uznania Króla *Leopolda* według ogólnych zasad 24 artykułów, zastrzegając jednak, aby mu wolno było pod wpływem konferencji rozpocząć układy *directe* z Belgią względem kilku podrzędnych punktów, których modyfikacją ze względu na godność swoją uważa za konieczną potrzebną. Wiemy także z dobrego źródła, iż Hrabia *Orłow* z swojej strony wymówił się od wszelkich układow, lecz nie miał nic przeciw temu, aby tę propozycją przełożono konferencji; stosownie do tego oświadczenia Hrabiego, posłano pisma urzędowe do Posta Niderlandzkiego przy dworze tutejszym z poleceniem, aby tę propozycją uczynił. Nie możemy wprowadzić zawczasem donieść o skutku; lecz musimy, iż ten trudny, i tak długo przeciągany układ, zbliża się teraz szybkim krokiem do swego końca.”

Przybyły tu dziś rano gońiec ze *Stambułu* miał przywieźć bardzo pomyslnie wiadomości o stanie układów względem interesów greckich.

Dnia 5 b. m. odprawiono się w *Dublinie* liczne zgromadzenie politycznego narodowego towarzystwa irlandzkiego. Zażydował się na niem Pan *O'Connell*, pierwszy raz po powrocie swoim z Anglii, i miał mowę.

Tutejszy *Courier* pisze: „Mówią, iż hrabia *Grey* oznajmił parom strony opozycyjnej, iż oczekuje od nich wyraźnego zapewnienia dla powzięcia wiadomości, w jakim stopniu w razie potrzeby wypadłoby użyć prerogatywy królewskiej dla utrzymania bilu reformy według życzeń narodu. (G. W.)

## RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 12 marca.

Gazeta *Handlowa Amsterdamska* pisze: — „Rzeczy posuwają się każdego dnia coraz bardziej do pomyslnego rozstrzygnięcia. Jedna z osób, zwykle dobrze uwiadomiona, donosi nam dziś, iż w tych dniach ułożono ostatecznie kategoryczne postanowienie Króla Jmci, i dziś posłano konferencyi Londyńskiej. Król Jmć odstąpił Monarchicznej władzy nad Belgią i uznał *Leopolda*. Żądane z naszej strony modyfikacje, jak już dawniej donieśliśmy, są uważane tak, iż nie bez zasady można się spodziewać, że będą przyjęte, tak przez konferencyą, jako też przez Belgią. Największa trudność zachodzi w tém, aby wynaleźć stosowną formę, przez którą te odmiany 24 artykułów, pogodziłyby się z następującą już ratyfikacją ze strony Anglii i Francji, co według podobieństwa do prawdy, nastąpi przez kilka dodatkowych artykułów. Jest bardzo podobnem do prawdy, iż Hrabia *Orłow* wyjedzie jutro lub pojutrze do *Amsterdamu*, gdzie zabawi do piątku; nie miemają oraz, aby Hrabia ten udał się do *Londynu* przed odpowiedzią konferencyi na wzmiankowane wyżej postanowienie Króla Jmci.”

— Jeden ze statków parowych, należących do rządu, zażyduje się od d. 7 b. m. przed *Helvoetsluis* do rozporządzenia Hrabiego *Orłow*. (G. W.)

J. K. M. Xiążę Oranii wyjechał dziś do głównej kwatery woyska naszego.

Dowiadujemy się, iż celem powiększenia załogi Belgijskiej w *Westwezel*, jest powściągnięcie zbiegostwa żołnierzy belgijskich. (G. W.)

## W I A D O M O Ś C I R O Z M A I T E.

Gazeta lipska pod 15szym marcem ogłasza następujący artykuł: „Według urzędowych wiadomości, miasto nasze i jego okolice, nie tylko, że wolne są od wszelkich zaraźliwych chorób, ale, jak na tę porę roku, rzadkiego stanu zdrowia używają; co bez wątpienia przypisać należy pięknej i łagodnej temperaturze miesiąca przeszłego, równie, jako i tej okoliczności, iż wielka liczba osób, zastraszona cholera, chwyciwszy się rad zapobiegania tej chorobie, zachowuje przyzwyczajoną i wszelkiej się nieregularności, w sposobie życia wystrzega. (J. d. S. P.)

Jeotr. Dziś: *Życie Szulera*.

W Niedzielę opera Rossyńskiego *Cyrulik Sewilski*.

## O g ł o s z e n i e.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na mocy 192 § Dodatkowych Prawideł o urzędzeniu handlu dnia 14 nowembra 1824 roku wydanych, ogłasza się: iż Fiedor Wasiljew Sokotow, i żyd Mejer Gierszonowicz, którzy w przeszłym 1831 roku w kupiectwie 3oiej gildyi miasta *Widz* zostawali, z ich czeladzią, z kupiectwa na rok terazniejszy 1832 z powodu nieobjawienia kapitału wyłączeni i pozostali w mieszczaństwie. Marca 19 dnia 1832 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.  
Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stołu Purzyeki. (356)



Wilno dnia 25 Marca v. s. 1852 roku.

**Ogłoszenie.**

1 Kommissya ustanowiona z Woli N a y-  
wyższej dla uformowania nowego popisu  
Szlachty Jednodworców i Hraźdan w Powie-  
cie Wileńskim i w Mieście Wilnie znajdujących się, odkrytą została w dniu 21 bieżącego miesiąca, i czynność swoją expedyować będzie każdodziennie w Mieście Wilnie w domu Xiędza Kanonika Skidela, niegdyś Xiędza Łabuńskiego, przy ulicy Zamkowej pod N. 173, gdzie przyjmowane będą Spisy familyjne podług Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 21 miesiąca xbra 1831 roku nastalego, które podawane być powinny na papierze z Typografii Senatskiej, do exakcy powiatowych rozestany. Arkusz jakowego kosztuje kopiejek dziesięć miedzią.

Prezydujący w Kommissyi pełniący Urząd Marszałka Wileńskiego Powiatowy Sędzia i Kawaler Gasper Hornowski.

Członek Kommissyi Sowiec Izby Cywilney Wileńskiej i Kawaler Dominik Witanowski.

Powiatowy Strapczy Tytularny Sowiec Walenty Baranowski. (375)

**W t o c z e g i.**

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Iwan Maximow*, który się powiadał na examinie włóścianinem Pskowskiej Gubernii obywatela Michała Chmielowa, za włóczęgę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie i po nastalej w nim rezolucyi 14 przeszłego stycznia, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzonej, ukarany przy Policji przez niższych jej słuźalców pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go areztantskiego bataljonu; ten zaś Maximow przymiotow następných: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy pociągławey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie, brwiach, wąsach i brodzie ciemnych, lat 34; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włóczęga może należeć. — Marca 19 dnia 1832 roku.

Assesor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (355)

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Chłopiec *Jerzy* czyli *Hrysza* bez nazwiska, niepamiętający miejsca swojego urodzenia i do kogo należy, po nastalej rezolucyi w tym Rządzie dnia 14 maja 1826 roku, uznany za włóczęgę i oddany był w wiedzę Wileńskiej Izby Powszechney Opieki; gdy zaś chciał uciec, wtedy przez rezolucyą Rządu 4go upłynionego lutego nastalego, na mocy Cyrkularnego przedpisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych dnia 20 czerwca 1831 roku, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go areztantskiego bataljonu. Ten zaś Jerzy czyli Hrysza, przymiotow następných: wzrostu średniego, twarzy okrągłey, podbrodka okrągławego, nieco rozdwojonego, oczu światło-szarych, nosa nieco krótkiego, włosów na głowie światło-rusych, brody jeszcze niegoli, z przodu w niższej szczęce jednego zęba nie ma, dwa zaś w wyższej szczę-

ce znaczney szerokości, nieco jeden od drugiego oddalone, od urodzenia lat 19; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włóczęga może należeć marca 19 dnia 1832 roku.

Assessor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz (353)

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Maxim Iwanow*, mianujący się mieszczaninem Czernihowskiej Gubernii miasta Nowozybkowa, za włóczęgę sądzony był w Wileńskim Powiatowym Sądzie i po nastalej w nim rezolucyi, zatwierdzonej przez Pana Zwierzchnika Gubernii, ukarany przy Policji, przez niższych jej słuźalców pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego bataljonu; ten zaś Maxim Iwanow przymiotow następných: wzrostu 2 arszyuy, 6 wierszkow, twarzy pociągławey, nosa podługowatego, oczu szarych, włosów na głowie i brwiach ciemno-rusych lat 25; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których pomieniony włóczęga może należeć. Marca 9 dnia 1832 roku.

Assessor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz (354)

**P o d r a d.**

1. Wileńska Izba Skarbowa ogłasza, iż w niej 28 i 31 dnia terażniejszego marca będą się odbywały targi i przetarg na dostawę dla wojsk dREW, świec i słomy do upłynienia terażniejszego trzechlecia, to jest po iszy lipca 1833 roku, a mianowicie: do miasta Szawel dREW, świec i słomy, Szawelskiego powiatu na Windawski kanał świec i słomy, do miasta Poniewieża dREW, świec i słomy, do miasta Telsz dREW, do miasta Kowna słomy i do miasta Rosień słomy. Zaczem życzący uczestniczyć w takowych targach, zechcą przybyć na przeznaczone terminy do Skarbowey Izby, z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami.

Sowiec Kryłow.

W obowiązkun Sekretarza Znosko. (368)

**O g ł o s z e n i e.**

1 Za rezolucyą Opieki Szlacheckiej Ptu Wileń. w Domie po zesłym Józefie Krzyżanowskim, przy Końskim targu położonym, wyprzedawać się będzie z publiczney licytacyi wszelkiego tytułu ruchomość, pojazdy kołowe i sanne, naczynia gospodarskie, od dnia 29 marca aż do ukończenia.

Członek Opieki Szlacheckiej Sądu Powiatowego Wileńskiego Assesor Cezary Witayko.

(362)

1 Opieka Dworzńska Powiatu Stonimskiego zawiadamia, iż majątek Rzepnicze ś. p. Maurycego Strawińskiego wypuszczać się będzie w trzyletnią arędowną dzierżawę przez licytacyą w dniach 9, 10 i 11 apryla terażniejszego roku. Zyczący go zadzierżawić, rązą przybyć na licytacyą do niniejszey Opieki, z dostateczną kaucyą, na pewność dotrzy-



mania warunków kontraktu; i na odpowiedź za mogące się trafić zniszczenie majątku. O intracie i warunkach, kaźden z kontrahentów w kancelaryi Opieki niniejszey poinformowany być może. Dnia 14 marca 1832 roku.

Członek Opieki Sędzia Powiatowy Borzymowski.

Członek Opieki Zasiadający w Sądzie Powiatowym Stan. Jurdzit.

Członek Opieki zasiadający Sądu Pttgo Stonim. Antoni Lisowski.

Za Sekretarza Nielabowicz (366)

### W e z w a n i e.

1 Niżej podpisany, w imieniu JW. Woyciecha Pustowskiego Rzeczywistego Radcy Stanu i Kawalera, przez niniejszą awizacyą zawiadamia sukcesorów s. p. Ignacego Gorskiego, a mianowicie WWWJPanny Julię i Annę Gorskie, Józefa Berkmana, tylko jako oycy, a Józefa syna i Ewę córkę Berkmanów, jako aktorów rzeczy w tém: że JW. Pustowski, mając w ręku swoich lokowany przez zmarłego s. p. Ignacego Gorskiego kapitał, w ilości czerwonych złotych sztuk trzy tysiące i rubli srebrnych dwieście, i od tego kapitału opłacając ka-

żdorocznie w dniu 23 apryla przy aktach ziemskich Pttu Wileńskiego, w skutek dekretu Sądu Ziemskiego Wileńskiego, przez dekret Sądu Głównego i następnie Rządzący Senat aprobowanego, dla podziału między rodzeństwo siódmy procent, gdy na czas dalszy, ani summy tej procentować, ani processom między rodzeństwem, o podział tej summy wynikłym assystować JW. Pustowski nie ma zamiaru; przeto w dniu 23 apryla idącego roku, że nie już procent, ale całkowitą summę kapitałną, po zdetrunkowaniu nadpłaconych na rzecz kapitału za urzędowem Sądu Ziemskiego Wileńskiego odniesieniem się, sta pięćdziesięciu czerwonych złotych, resztę kapitału w ilości czerwonych złtch 2,850 i rubli sr. 200, przy aktach Sądu powiatowego Wileńskiego lokować będzie zapowiada. Aby więc sukcesorowie Ignacego Gorskiego, wyżej pomienieni dla przyjęcia tej summy jawić się, i obligi oycowi swojemu przez JW. Pustowskiego wydane, złożyć raczyli, uprasza. Datt. 1832 marca 24 dnia w Wilnie.

Jan Januszkiewicz Adwokat Sądu Izby Cywilney Gubernii Wileńskiej. (374)

### O b ʼ j a w l e n i e.

1 Ошь Виленской Казенной Палашы симъ объявляешся, всемъ должникамъ Графа Карла Пржездзецкаго, чино имѣнія его Виленской Губерніи, въ Ошмянскомъ уѣздѣ Сморгонь и въ Завилейскомъ Войсшомъ называемыя, за учасіе Пржездзецкаго въ бывшемъ Мятежѣ подвергнушы Секвестру и послупили въ Казенное управленіе. Почему для приведенія въ извѣстностьъ всехъ долговъ обеспеченныхъ законнымъ образомъ на сихъ имѣніяхъ; имѣющія долгиныя препензіи на немъ, благоволяшь объявишь оныя и предшавишь доказательствъ въ означенную Казенную палашу въ продолженіи назначеннаго къ тому 4хъ мѣсячнаго срока шо естѣ до 1го числа Іюля мѣсяца 1832 года. Марша 20 дня 1832 года.

Споланачальникъ Корзунъ.

Спаршій Лѣсничій Виленской Губерніи, Управляющій Времянымъ Ощдѣлемъ Спроковскій.

### Uwiadomienie xięgarskie.

1 W drukarni Manesa i Zymela, wyszła pierwszykróć z pod prassy, *Grammatyka języka żmudzkiego, ułożona przez X. Kalixta Kossakowskiego Plebana Kołtyniańskiego, Dokt. Teol.*; której cena, jednego exemplarza, kop. 35 sr. (315)

2 Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego wzywa życzących przyjąć na siebie sporządzenie dla 18tu inwalidów, służących w Uniwersytecie, nowych mundurów i pantalonów z sukna szarego, aby dla targów na to stawili się z prawnemi ewikcyami w Kancellaryi Uniwersyteckiey d. 29go, a dla przetargu d. 31go marca terażniejszego przed południem. O dalszych warunkach takowego podradu można się dowiedzieć u Ekonomy Uniwersyteckiego P. Bohowicza. (359)

2 Rząd Obwodu Białostockiego podaje do publiczney wiadomości, iż w tuteyszey Magistraturze Powszechney Opieki przedawać się będą zastawne za dług teyże Magistraturze dwa murowane domy, z placami i dalszemi przyna-

### O g ł o s z e n i e.

1 Wileńska Izba Skarbowa podaje do wiadomości wszystkim pretensorom Graffa Karola Przędzieckiego, że dobra tegoż, leżące w Wileńskiej Gubernii, w powiatach: Oszmiańskim Smorgonie i Zawileyskim Woystem nazwane, za uczestnictwem Przędzieckiego w buncie, uległy Sekwestrowi, wzięte zostały w wiedzę Skarbu. — Zaczem dla wyświecenia wszystkich długów Przędzieckiego, prawnie ubezpieczonych na tych dobrach, raczy kaźdy z pretensorów, roszcujących do tego obligowe pretensye, one objawić i dowody złożyć do wyrażoney Izby Skarbowey, w przeciagu naznaczonego terminu 4ch miesięcy, to jest: do dnia 1 julii terażniejszego 1832go r.— Dnia 20 marca 1832 roku.

Naczelnik Stołu A. Korzun.

Gubernii, Uprawiającej Wreмяnymъ Ощдѣлемъ (367)

leżnościami, położone w mieście Białymstoku w rynku pod N. 407 i 408 należące do Star. Lewina Galela Kurlandskiego, wartość których otaxowana 11,164 rubli 78 kop. srebrem. Zatem życzący one kupić zechcą stawić się do licytacyi w terminach 1go i 2go maja, 2go i 6go czerwca b. roku, a 3m ostatecznym za cztery miesiące od daty późniejszego wydrukowania tego ogłoszenia w krajowych gazetach.

Sowietnik Kardynałowski.

Za sekretarza Latkowski.

Kolleski Sekretarz Kosmierski. (349)

2 Znaydujący się przy Wileńskiej Izbie Cywilnego Sądu Adwokaci, Marcin Płuszczewski i Jan Januszkiewicz przez podane raporta, a Szlachcianka Marianna Szklennikowa przez prośbę, donosząc, pierwszy, o zgonie Adwokata Ottona Dowiata, drugi zaś o śmierci Jerzego Burby, a poślednia o zeyściu męża jey Dominika Szklennika, prosili o uczynienie rozporządzenia względem zawiadomienia o tém Obywateli, których interesa powierzone były do promocyi rzeczonym Adwokatom dopiero nie-



żyjącym, aby strony przez niewiadomość o zasłę plenipotentow ich śmierci, nie ponosiły w sprawach swoich straty. — Gdy zaś z powodu tego w niektórych sprawach za pozwami i Aktoratami przewodzących się, dla nieprzedstawienia plenipotentow do ustalenia sprawy, według prawa potrzebnych, Izba niniejsza, bieg dalszy onych zatrzymać musiała; dla tego, taż Izba Sądu Cywilnego przez niniejszą Awizacyą objawia, aby procedujące strony, których interesa powierzone były Adwokatom: Dowiatowi, Burbie i Szklennikowi, od daty wydrukowania niniejszey w Gazecie Kuryera Litewskiego awizacyi, nieodmiennie w przeciągu sześciu tygodni instalowały do promocyi w Izbie tey spraw swoich plenipotentow. Po upływie zaś tego terminu, jeśli za przywołaniem spraw z rejestrow sądowych, prawna od którejkolwiek strony nie okaże się do promocyi instalacya, w takim razie, każda ze stron procedujących, szkodę w interesach swoich, własney opieszałości przypisać będzie winna.

Assesor Wileńskiej Izby Cywilnego Sądu i Kawaler Alojzy Jankowski. (352)

2 Excerpt oświadczenia z Protokołu potocznego Sądu Powiatowego Rosieńskiego, w dacie poniżej wyrażający się zapisanego, et eorundem pod Urzędową tegoż Sądu pieczęcią w skutek nastąley rezolucyi wydaję się za podpisem Urzędnika.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego miesiąca februaryi dwanastego dnia.

Oświadczenie imieniem W. Michała Żylińskiego czyni się w następney okoliczności: oświadczający się przez Dokument wieczysto zrzeczny ewikcyyny w roku tysiąc ośmset dwadziestym ósmym septembra dwanastego datowany, tysiąc ośmset trzydziestego, czerwca czwartego przy opozsłinowaniu w Ziemstwie Rosieńskim aktykowany, a tysiąc ośmset trzydziestego pierwszego januaryi dwadziestego dziewiętego w temże Ziemstwie Rosieńkiem przyznaniem upoważniony, nabył od JW. Stanisława Hrabiego Tyszkiewicza schedę z Exdywizyi b. Marszałka Giełgada w majątności Srednika we wsi Matyszkach wydzieloną — Przy takowem nabyciu po obliczeniu się o wartość tey schedy oświadczający się przyjął obowiązek opłacić dług Skarbowi z tey summy Exdywizyi oparty, i nadto dług, jak mianował Hrabia Tyszkiewicz, osobisty W. Wiernikowskiemu lub jego successorom bez wyrażenia ilości z uręczeniem, iż on nieprzechodzi summy rubli srebrnych dwóch tysięcy. Oświadczający się dla ukończenia rachunku wchodząc w takowy układ na tranzakcyi foremney i dobrą wiarą, nie spodziewał się, że JW. Hrabia Tyszkiewicz przez czas i zatrudnienie licznemi swojemi interessami przepomniał, iż dług, jaki podał za osobisty Wiernikowskiemu, a jaki mniemał bydź z przekazu długu honorowego po Lubowickim, nie jest usunioną własnością Wiernikowskiego, że Wiernikowskiemu nigdy dłużnym niebył, że pretensya Wiernikowskiego wypływa z układow z W. Adamem Papłońskim Sztabs Rotmistrzem Klastyckiego Huzarskiego Półku, który, nabywszy wlewek długu honorowego po Lubowieckim przez Plenipotentcyą i akordacyyny układ, dopuścił Wierni-

kowskiego do połowy tego, co uzyszcze na Hrabia Tyszkiewicz, że w skutek takowego układu Wiernikowski przez kombinacyyny dekret w Sądzie Głównym Wremiennego Departamentu z Plenipotentem Hrabiego W. Kotwiczem w roku tysiąc ośmset dwadziestym siódmym marca dwadziestego siódmego utwierdzony, uzyskał realizacyą na rzecz własną i na rzecz W. Papłońskiego summy rubli srebrnych cztery tysiące z ewikcyą do summy Hrabiego na Swistoczcu opartej; między tém W. Wincenty Jatowt Sędzia mając konwikcyą na W. Papłońskim i oprócz konwikcyi zawarłszy jakąś umowę nowego wspólnictwa z W. Papłońskim zajęli przez tradycyą z pod wybytego dziedzictwa oświadczającemu się, chat gruntowych sześć we wsi Matyszkach; oświadczający się związany prawem nabycia do zniesienia długu Wiernikowskiemu w ilości dwóch tysięcy rubli podług ustanowionego rachunku z Hrabią Tyszkiewiczem, postrzegłszy, iż Jatowt i Papłoński poszukują summy czterech tysięcy rubli na Tyszkiewicz, których oświadczający się nie przyjął do zniesienia, nie mając gdzie się udać, do swego ewiktora, zmuszony był od dnia pierwszego stycznia tysiąc ośmset dwadziestego dziewiętego r. od WW. Jatowtta i Papłońskiego wziąć w trzyletnią dzierżawę i w mieyscu przyjętego obowiązku opłaty Wiernikowskiemu, na rzecz Jatowtta i Papłońskiego zapłacił rubli srebrnych czterysta pięćdziesiąt w sposobie arendy, dopiero zaś gdy po zebraniu wszystkich okoliczności i po odkryciu się fundusza ewiktora oświadczający się nie widzi innego środka oswobodzenia siebie od tradycyi Jatowtta i Papłońskiego, jak przez powołanie urzędowe successorów Jana Wiernikowskiego, WW. Jatowtta i Papłońskiego, a także i JW. Stanisława Hrabiego Tyszkiewicza do jednoczasowego rozrachunku, który ostateczną powinien położyć definicyą, o opisach między Wiernikowskim, Papłońskim i Jatowttem, któremu z nich wiele należy? A jak oświadczający się nieprzyjął większey ilości nad rachunek z samym Hrabią opłatę Skarbowi, i nadto rubli srebrnych dwa tysiące długu mianowanego osobistym Wiernikowskiemu, tak chcąc się uiszczyć z przyjętego obowiązku, gdy Wiernikowskiego pretensorstwo nie jest udowodnione, i przez Papłońskiego do własnego poszukiwania włączone, przeto oświadczający się powołuje wszystkich z dowodami zupełnemi do domowego układu, naznaczając na to terminu dziesiątego apryla terażniejszego roku w Powiecie Rosieńskim w majątku Podubiszin Hrabiego Tyszkiewicza, a jeśli takowy układ niedójdzie, zmuszonym będzie się widział szukać ułatwienia ostatecznego w Sądzie Powiatowym Rosieńskim, o czém przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Michał Żyliński.

Sędzia Olechnowicz.

Zgodno z Protokołem potocznym świadczę Regent Jan Giećewicz. (336).

### W t o c z e g i.

3 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu, niniejszém ogłasza się, iż wzięci w 1851 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectw *trzy ludzie* uznani za włoścogow, i z rozporządzenia Zwierzchności wybrani



i odesłani wedle swej sposobności do *Odesskiej Aresztantskiej hrażdzańskiej roty*, którzy powiadali się rodakami: 1szy) *Siemien Benedow* syn *Berszadczuk* lat 33, żonaty, czytać, pisać, nieumie, Podolskiej Gubernii, Jampolskiego powiatu, wsi Markowki z włościan obywatela Czetwertynskiego — przymiotów: wzrostu 2 arszyny  $7\frac{1}{2}$  wierszkow, włosów na głowie, wąsach i brodzie ciemno-rusych, oczu szarych, twarzy i nosa pociągławy, na lewey nodze i na ikrze dwa małe, niewyraźne sinio-brunatne znaki; 2gi) *Stefan Hryhorjew* syn *Andrejew* (inaczej *Kusznirenko*) lat 26, czytać ni pisać nieumie, bezżenny, Połtawskiej Gubernii, Mirgorodzkiego Powiatu, Miasteczka Soroczyna, z włościan obywatela Grafa Hudowicza; wzrostu 2 arszyny  $6\frac{3}{8}$  wierszkow, włosów na głowie, brwiach, wąsach i brodzie światło-rusych, oczu szarych, twarzy czystey, na prawey nodze niżej kolana szram — i 3ci) *Pietr Łohwinow* syn *Nikitin* lat 33, nieumiejący czytać ni pisać, nie żonaty, Podolskiej Gubernii, Jampolskiego powiatu, Słobody Hdrowki z skarbowych włościan — wzrostu 2 arszyny  $5\frac{1}{8}$  wierszkow, włosów na głowie i brodzie ciemno-rusych, wąsach światło-rusych, oczu żółto-szarych, na prawey nodze wyżej kolana mały znak, i niżej kolana na ikrze kilka szramow.

Sowietnik Przybylski.  
Za Sekretarza Dżumiński. (516)

3 Wileńska Izba Skarhowa ogłasza, iż w niej na skutek przedpisania P. Wileńskiego Cywilnego Gubernatora, naznaczone terminy dla targu 28go, a dla przetargu 3igo doia terażniejszego marca, na zrobienie nowych płaszczow dla 10 inwalidow znajdujących się przy Wileńskiej Skarbowey Aptece, z których na każdy płaszcz stosownie do przysłanej tabelli ma być użyto materiału, a mianowicie: na płaszcz szarego armijskiego żołdackiego sukna, z czarnym sukiennym kołnierzem, na płócienney w stanie i w rękawach podszewce, z mosiężnemi gładkiemi guzikami; z przodu 6, na tylnych klapach 2, długość płaszcza o 4 wierszki od ziemi — Sukna na płaszcz szarego 4 arszyny 2 wierszki, na kołnierz czarnego  $1\frac{1}{2}$  wierszka, płótna na podszewkę 3 arszyny, 12 wierszkow — Nadto na nici, wosk i przybor 24 kopieyki — Życzący podjąć się takowego podradu zechcą przybyć na przeznaczone terminy do Izby Skarbowey z prawnemi ewikcyami.

W obowiązku Sekretarza Znosko.  
Kollegialny Sekretarz Malewski.  
Za Regestratora Czaplński. (557).

3 Rada Mieyska Wileńska zawiadamia niniejszym: iż w Izbie oney na Ratszu odbywać się będzie powtórnie dnia 21 Licytacya, a dnia 25 terażniejszego miesiąca marca przetarg, na dostarczenie za jak można naytańszą cenę płótna:

flamskiego arszynow 1,100, wierszkow 4, na koszuli arszynow 5,224, wierszkow 8, na podszewki arszynow 7,716 i wierszkow 14. Sukna: szarego arszynow 1,973 i wierszkow 9, kolorowego arszynow 206 i wierszkow 5 $\frac{1}{2}$ . Taśmy żółtey arszynow 339 i wierszkow 5. Galonu arszynow 28, kozyrek do czapek sztuk 265 i rzemienia na 516 par bótow: na jakową i raczą jawić się życzący wziąć na siebie dostarczenie takowych artykułow wedle kondycyow napisanych. Dat dnia 1 marca 1832 roku.

Pełniący Obowiązek Głowy Miasta K. Werner R. M. W. Pismowodca Pozlewicz. (340)

3 Magistrat Miasta Wilna, pilnując się prawideł dekretem Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu czasowego, w sprawie exdywizorskiej funduszu zesłego Wincentego Mińkiewicza Obywatela Wileńskiego w roku 1827 ferowanym, przepisanych, odbywać będzie w Sądowej swojej sali publiczne licytacye, naprzód w dniach 28, 29 i 31 terażniejszego mca marca, na wyprzedaż kamienicy exdywizorskiej tegoż Mińkiewicza w Mieście Wilnie przy ulicy Sawicz pod Nrem 54 położoney, a następnie, jeżeli takowa wyprzedaż nie dóydzie do skutku, to w dniach 1, 4 i 5 następnego mca apryla na wypuszczenie teyże kamienicy od dnia 23 apryla w trzyletnią arendowną tenutę. Wrazie zaś niejawnienia się i dla wzięcia w arendę Kontrahentow, tedy też kamienica oddaną zostanie komukolwiek z kredytorów Mińkiewiczowskich lub ustronney osobie w administracyą, wszakże nie inaczej, jak za dostawić się powinna naydaley do dnia 15go tegoż mca apryla do Magistratu niniejszego, na odpowiedź za całość domu i intrat onego ewikcyą.

Żeby więc życzący kamienicę Mińkiewiczowską nabyć wiecznością, albo też wziąć oną w arendę lub w administracyą — O powyższym rozporządzeniu byli świadomemi, w tym celu Magistrat wydaje niniejszą awizacyą.

Adam Goławski P. Burmistrz.  
Kazimierz Degutowicz Regent M. W. (338)

3 Grunta dworne w majątku Starym-Poniewieżu wespół z propinaeyą i jedynastu ciągłymi włościanami wypuszczać się będą przez publiczną licytacyą w dzierżawę na lat 12. Termin takowey licytacyi naznaczony jest na dzień 18 kwietnia 1832 roku i następane trzy dni na przetarg. W tychże samych terminach oddawać się będzie przez licytacyą w 25cią letnią dzierżawę folwark Mieżany w Powiecie Oszmiańskim położony. Ktoby życzył wyż rzeczony grunta i folwark licytować, ma się stawić na oznaczone terminy w Kancellaryi Uniwersyteckiej z prawną ewikcyą, gdzie są złożone inwentarze i warunki do kontraktu.

Sekretarz F. Mierzejewski. (339)

	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r.	Stan powietrza.
Obserwacye meteorologiczne.	d. 23 o 2 po połud.	28 cal. 0,8 lin.	+ 3 $\frac{1}{2}$ stopni.	Póln.zach.	Chmury.
	d. 24 — — —	27 — 9,5 —	+ 3 $\frac{1}{2}$ — —	Południowy.	Snieg.
	d. 25 godz. 6 rano.	27 — 10,1 —	+ 4 — —	Połud.-zach.	Pochmurno.

Drukarnia A. Marcinowskiego.  
Dozwala się drukować. Wilno. 1832. d. 25 Marca.  
CENZOR Leon Borowski.